

Zbirka odločb sodne prakse

Sodba Splošnega Sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra
2016 TYPEDENOTENONPREVU Jezik postopka: italijanščina.

„REACH Pristojbina za registracijo snovi Znižanje za mikro, mala in srednje velika podjetja Napaka v izjavi o velikosti podjetja Priporočilo 2003/361/ES Odločba, s katero je naložena upravna taksa Določitev velikosti podjetja Pristojnost ECHA“

V zadevi T-675/13, K Chimica Srl s sedežem v Miranu (Italija), ki jo zastopata R. Buizza in M. Rota, odvetnika,

tožeča stranka,

proti Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), ki so jo najprej zastopali M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage in J.-P. Trnka, nato M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage in J.-P. Trnka, agenti, skupaj s C. Garcio Molyneuxom, odvetnikom,

tožena stranka, zaradi, prvič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti Odločbe ECHA SME(2013) 3665 z dne 15. oktobra 2013, s katero je bilo ugotovljeno, da tožeča stranka ni ustrezno dokazala, da je upravičena do znižanja pristojbine, ki je določena za mala podjetja, in s katero ji je bila naložena upravna taksa, drugič, predloga, naj se tožeči stranki prizna status malega podjetja in zaračuna ustrezna pristojbina, in tretjič, na podlagi člena 263 PDEU podanega predloga za razglasitev ničnosti računov, ki jih je izdala ECHA,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat), v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in A. M. Collins, sodniki, sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator, na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. januarja 2016

izreka naslednjo Sodbo Dejansko stanje 1 Tožeča stranka, K Chimica Srl, je 10. novembra 2011 sprožila postopek registracije snovi na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1). 2 Tožeča stranka je v postopku registracije navedla, da je „malo“ podjetje v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (v nadaljevanju: MSP) (UL 2003, L 124, str. 36). Zaradi te izjave je bila upravičena do znižanja pristojbine, ki jo je treba na podlagi člena 6(4) Uredbe št. 1907/2006 plačati za vsako registracijo. V skladu s členom 74(1) iste uredbe je bila navedena pristojbina opredeljena v Uredbi Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe št. 1907/2006 (UL 2008, L 107, str. 6). V Prilogi I k Uredbi št. 340/2008 so navedeni zneski pristojbin za registracije, predložene po členu 6 Uredbe št. 1907/2006, in znižanja, ki se priznajo mikro, malim in srednje velikim podjetjem. Kadar fizična ali pravna oseba, ki trdi, da je upravičena do znižanja ali opustitve pristojbine, ne more dokazati, da ima pravico do takšnega znižanja ali opustitve, Evropska agencija za kemikalije (ECHA) v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 zaračuna polno pristojbino ali takso in tudi upravno takso. V zvezi s tem je upravni odbor ECHA 12. novembra 2010 sprejel odločbo MB/D/29/2010 o klasifikaciji storitev, za katere se pobira taksa (v nadaljevanju: odločba MB/D/29/2010). V členu 2 in tabeli 1 iz priloge k tej odločbi,

kakor je bila spremenjena z odločbo upravnega odbora ECHA MB/21/2012/D z dne 12. novembra 2010, je navedeno, da znaša upravna taksa iz člena 13(4) Uredbe št. 340/2008 za velika podjetja 19.900 EUR, za srednje velika podjetja 13.900 EUR in 7960 EUR za mala podjetja.³ECHA je 10. novembra 2011 izdala račun št. 10029302 v višini 9300 EUR. Ta znesek je v skladu s Prilogo I k Uredbi št. 340/2008 v različici, veljavni v času dejanskega stanja, ustrezal pristojbini za mala podjetja v okviru skupne predložitve za snovi v količini, večji od 1000 ton.⁴ECHA je 15. julija 2012 tožečo stranko pozvala, naj ji predloži nekatere dokumente, da bi preverila njeno izjavo, da je malo podjetje.⁵Po izmenjavi dokumentov in elektronske pošte je ECHA 14. junija 2013 sprejela odločbo SME(2013) 2249. V njej je ECHA ugotovila, da ni prejela ustreznih dokazov, da bi ugotovila, da je tožeča stranka malo podjetje, ter da bi morala tožeča stranka v skladu s členom 4(1) odločbe MB/D/29/2010 plačati pristojbino, določeno za velika podjetja. V teh okoliščinah je ECHA tožečo stranko obvestila, da ji bo poslala račun za razliko med prvotno plačano pristojbino in pristojbino, ki jo dejansko dolguje, ter račun za 19.900 EUR za plačilo upravne takse.⁶Tožeča stranka je 17. junija 2013 ECHA po elektronski pošti poslala nove dokumente. Poleg tega je tožeča stranka od ECHA prosila za pojasnila glede izračuna njene velikosti.⁷ECHA je 2. julija 2013 tožeči stranki odgovorila, da njeno prošnjo razume tako, da se z njo dejansko prosi, naj ECHA ponovno preuči njen položaj. Upoštevajoč zlasti trud, ki ga je tožeča stranka vložila v razjasnitev dejstev obravnavane zadeve, je ECHA navedla, da je izjemoma odločila, da bo upoštevala dodatne informacije, ki bi ji bile predložene.⁸Po izmenjavi dokumentov in elektronske pošte je ECHA 15. oktobra 2013 sprejela odločbo SME (2013) 3665 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). V njej je ECHA ugotovila, da elementi, ki so bili predloženi po odločbi SME(2013) 2249, ne omogočajo spremembe ugotovitve iz navedene odločbe. Natančneje, ECHA je pojasnila, da tožeča stranka ni predložila informacij glede „neposrednega partnerskega podjetja“ Compagnie d'Investissement des Alpes SA. Na podlagi tega je ECHA ugotovila, da tožeča stranka ni predložila ustreznih dokazov, ki bi omogočali ugotovitev, da je bila malo podjetje. ECHA je prav tako pojasnila tožeči stranki, da je rok za plačilo računov, izdanih na podlagi odločbe SME(2013) 2249, potekel in da bo zato tožeči stranki izdala nova računa.⁹ECHA je 15. oktobra 2013 na podlagi izpodbijane odločbe izdala račun št. 10045647 v višini 13.950 EUR in račun št. 10045649 v višini 19.900 EUR. Postopek in predlogi strank¹⁰Tožeča stranka je 16. decembra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo. Ta tožba spada v vrsto povezanih zadev.¹¹V prvi od teh povezanih zadev je bila sprejeta ničnostna sodba z dne 2. oktobra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).¹²Stranki sta bili 8. januarja 2015 na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 pozvani, naj predložita svoja stališča glede morebitne upoštevnosti sodbe z dne 2. oktobra 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, ZOdl., EU:T:2014:849), za obravnavani spor in odgovorita na vprašanje. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.¹³Splošno sodišče (šesti senat) je 13. novembra 2015 na predlog sodnika poročevalca začelo ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 89 Poslovnika, stranki pozvalo, naj odgovorita na vprašanja in predložita nekatere dokumente. Stranki sta se na ta poziv odzvali v predpisanem roku.¹⁴ECHA je 8. januarja 2016 v okviru podaljšanja ukrepov procesnega vodstva z dne 13. novembra 2015 predložila nove dokaze. Ti dokazi so bili vloženi v spis.¹⁵Stranki sta na obravnavi 20. januarja 2016 podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.¹⁶Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj: izpodbijano odločbo razglasi za nično; se ji ob upoštevanju dokumentov, predloženih ECHA, prizna status MSP, pri čemer naj se preiskava omeji na štiri družbe; se uporabi za MSP določeno znižanje pristojbine; račun št. 10029302 v višini 9300 EUR, ki se zahtevajo na podlagi razlike, dolgovane za polno pristojbino, ki je bila zanj uporabljena, razglasi za ničn; račun št. 10043954, ki ga je ECHA izdala za plačilo upravne takse, razglasi za ničn.¹⁷Tožeča stranka v repliki poleg zgoraj navedenih predlogov Splošnemu sodišču predlaga tudi, naj: račun št. 10045647 z dne 15. oktobra 2013 v višini 13.950 EUR, ki se zahtevajo na podlagi razlike, dolgovane za polno pristojbino, ki je bila zanj uporabljena, razglasi za ničn, ter naj se ji dodeli povračilo zneska, plačanega 24. januarja 2014; račun št. 10045649 z dne 15. oktobra, ki ga je ECHA izdala za plačilo upravne takse, razglasi za ničn, intoženi stranki naloži plačilo stroškov.¹⁸Tožeča stranka je v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva z dne 13. novembra 2015 (točka 13 zgoraj) navedla, da umika tožbene predloge glede razglasitve ničnosti računov št. 10029302 in št. 10043954.¹⁹ECHA Splošnemu sodišču predlaga, naj: zavrne tožbo intožeči stranki naloži plačilo stroškov. Pravo Dopustnost nekaterih tožbenih predlogov²⁰Prvič, glede drugega in tretjega tožbenega predloga, s katerima se na eni strani predlaga, naj se tožeči stranki ob upoštevanju

dokumentov, predloženih ECHA, prizna status MSP, pri čemer naj se preiskava omeji na štiri družbe, in na drugi, naj se uporabi za MSP določeno znižanje pristojbine, je treba poudariti, da sodišče Evropske unije v okviru preizkusa zakonitosti, ki ga opravlja, institucijam ne more naložiti ravnanja ali njihovega ravnanja nadomestiti, ampak mora zadevni organ sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, izdane v okviru ničnostne tožbe (glej sodbo z dne 15. septembra 1998, *European Night Services* in drugi/Komisija, T-374/94, T-375/94, T-384/94 in T-388/94, EU:T:1998:198, točka 53 in navedena sodna praksa). Zato je drugi in tretji tožbeni predlog treba zavreči kot nedopustna.²¹ Drugič, glede tožbenih predlogov, prvič navedenih v fazi replike in s katerimi se predlaga razglasitev ničnosti računa št. 10045647, povrnitev zneska, plačanega 24. januarja 2014, in razglasitev ničnosti računa št. 10045649, je treba poudariti, da mora tožeča stranka na podlagi člena 44(1)(d) Poslovnika z dne 2. maja 1991 svoje tožbene razloge navesti v tožbi. Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da pogoj iz člena 48(2) Poslovnika z dne 2. maja 1991, ki določa, da navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom, ureja a fortiori vsako spremembo razlogov. Tako je ob neobstoju pravnih in dejanskih okoliščin, ki so bile razkrite med pisnim postopkom, mogoče upoštevati le razloge, navedene v tožbi, s katero se je začel postopek, in je treba utemeljenost tožbe proučiti le glede na tožbene razloge, vsebovane v tožbi, s katero se je začel postopek (glej v tem smislu sodbo z dne 13. septembra 2013, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung*/Komisija, T-73/08, neobjavljena, EU:T:2013:433, točki 42 in 43 in navedena sodna praksa).²² V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da tako iz trditve tožeče stranke kot prilog k repliki izhaja, da sta računa št. 10045647 in št. 10045649 datirana na 15. oktober 2013, torej isti datum kot datum izpodbijane odločbe. Tožeča stranka ni predložila nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da sta bila navedena računa prejeta po vložitvi te tožbe. Zato ne obstaja nobena pravna ali dejanska okoliščina, ki se je pojavila med pisnim postopkom in ki bi lahko upravičevala poznejše tožbene razloge v zvezi z navedenima računoma.²³ Poleg tega je vsekakor treba poudariti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso le ukrepi, ki povzročijo zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke tako, da značilno spremenijo njen pravni položaj, pomenijo akte, ki so lahko predmet ničnostne tožbe v smislu člena 263 PDEU (sodba z dne 11. novembra 1981, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točka 9; sklep z dne 4. oktobra 1991, *Bosman*/Komisija, C-117/91, EU:C:1991:382, točka 13, in sodba z dne 15. januarja 2003, *Philip Morris International*/Komisija, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 in T-272/01, EU:T:2003:6, točka 77).²⁴ Preučiti je treba vsebino ukrepa, za katerega se zahteva razglasitev ničnosti, da bi se ugotovilo, ali je ta ukrep lahko predmet ničnostne tožbe, ker je oblika, v kateri je bil sprejet, glede tega načeloma nepomembna (sodbe z dne 11. novembra 1981, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točka 9; z dne 28. novembra 1991, *Luksemburg*/Parlament, C-213/88 in C-39/89, EU:C:1991:449, točka 15, in z dne 24. marca 1994, *Air France*//Komisija, T-3/93, EU:T:1994:36, točki 43 in 57).²⁵ Poleg tega odločba, s katero je le potrjena prejšnja odločba, ni izpodbojni akt, tako da tožba zoper tako odločbo ni dopustna (sodbi z dne 25. oktobra 1977, *Metro SB-Großmärkte*/Komisija, 26/76, EU:C:1977:167, točka 4, in z dne 5. maja 1998, *Združeno kraljestvo*/Komisija, C-180/96, EU:C:1998:192, točki 27 in 28; glej tudi sklep z dne 10. junija 1998, *Cementir*/Komisija, T-116/95, EU:T:1998:120, točka 19 in navedena sodna praksa).²⁶ Glede pojma potrditvenega akta iz sodne prakse izhaja, da se šteje, da akt le potrjuje prejšnjo odločbo, če v primerjavi z njo ne vsebuje nobenega novega elementa in ni bil sprejet po ponovnem pregledu položaja naslovnika te odločbe (sodba z dne 7. februarja 2001, *Inpesca*/Komisija, T-186/98, EU:T:2001:42, točka 44, in sklep z dne 29. aprila 2004, *SGL Carbon*/Komisija, T-308/02, EU:T:2004:119, točka 51).²⁷ V obravnavani zadevi je treba poudariti, da odločba SME(2013) 2249, na katero se sklicuje v izpodbijani odločbi – v nasprotju s tem, kar je prevladalo v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 2. oktobra 2014, *Spraylat/ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) – izrecno napotuje na odločbo MB/D/29/2010, kakor je bila spremenjena z odločbo MB/21/2012/D, in pojasnjuje, da bo „ECHA izdala [...] račun za upravno takso v višini 19.900 EUR“. Odločba SME(2013) 2249 prav tako navaja, da bo ECHA izdala dodaten račun za prejem razlike med prvotno plačano pristojbino in pristojbino, določeno z Uredbo št. 340/2008 za velika podjetja. ECHA je v izpodbijani odločbi med drugim navedla, da bo tožeči stranki izdala nova računa, s katerima bo nadomestila računa št. 10043953 in št. 10043954, izdana na podlagi odločbe SME(2013) 2249 in katerih rok za plačilo je potekel. Iz tega izhaja, da je izpodbijana odločba glede na odločbo SME(2013) 2249, vsebovala bistvene elemente obveznosti tožeče stranke v razmerju do ECHA. Zato

imata računa št. 10045647 in št. 10045649 značaj izvršilnih aktov te odločbe in sta potrditvena akta v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 26 (glej po analogiji sklep z dne 30. junija 2009, CPEM/Komisija, T-106/08, neobjavljen, EU:T:2009:228, točka 32).²⁸Zato je treba kot nedopustne zavreči tožbene predloge, prvič navedene v fazi replike in s katerimi se predlaga razglasitev ničnosti računa št. 10045647, povrnitev zneska, plačanega 24. januarja 2014, in razglasitev ničnosti računa št. 10045649.²⁹Glede na navedeno je treba preizkus tožbe omejiti na predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.

Utemeljenost³⁰Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva tožbena razloga. S prvim tožbenim razlogom se v bistvu zatrjuje nepravilna razlaga Priporočila 2003/361. Z drugim se zatrjuje nezakonitost zavrnitve dodelitve statusa MSP tožeči stranki.Prvi tožbeni razlog: nepravilna razlaga Priporočila 2003/361³¹Tožeča stranka – opirajoč se na upoštevne določbe Priporočila 2003/361 – navaja, da je za izračun velikosti podjetja treba k podatkom podjetja dodati podatke katerega koli partnerskega podjetja (in tudi podjetja, ki je z njim povezano), ki je neposredno nad ali pod njim. V obravnavani zadevi naj bi ECHA nepravilno ugotovila, da sta bili podjetji Medini Ltd in A.L.O. Immobilien GmbH „partnerski“ podjetji tožeče stranke. Ti podjetji naj bi bili dejansko partnerski podjetji podjetja I.C.B. Srl, ki je podjetje, povezano s tožečo stranko. Poleg tega naj niti podjetje Compagnie d’Investissement des Alpes niti morebitna partnerska podjetja podjetja Medini, za katera je ECHA zahtevala informacije, ne bi bila partnerska podjetja podjetja I.C.B. in naj a fortiori ne bi bila neposredno nad ali pod tem zadnjemavedenim podjetjem. Za določitev velikosti tožeče stranke bi bilo torej treba upoštevati izključno podatke tožeče stranke, podjetja I.C.B. (kot povezanega podjetja) in podjetij Medini in A.L.O. Immobilien (kot partnerskih podjetij podjetja I.C.B.). Tožeča stranka naj bi ECHA poslala vse upoštevne informacije glede teh podjetij. Glede razlage, ki jo je ECHA v svojih dopisih podala glede člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, tožeča stranka poudarja, da izraza „izključno“ v italijanski različici tega člena ni. Poleg tega naj bi razlaga ECHA vodila v upoštevanje podatkov partnerskih ali povezanih podjetij „v neskončnost“. Ta razlaga naj bi bila pretirano široka. Tožeča stranka naj ne bi bila član skupine podjetij, ki vključuje podjetje Compagnie d’Investissement des Alpes ali morebitna podjetju Medini partnerska podjetja. Smernice za opredelitev MSP, ki jih je objavila Komisija in so na voljo na spletu, na katere se sklicuje ECHA v svojih dopisih, naj bi potrjevale razlago tožeče stranke.³²ECHA najprej navaja, da se podjetij Medini in A.L.O. Immobilien ni štelo kot partnerski podjetji tožeče stranke. Poleg tega naj bi se izpodbijana odločba nanašala na podjetje Compagnie d’Investissement des Alpes kot „neposredno“ partnersko podjetje tožeče stranke. Zahteve za informacijo glede tega podjetja in tudi s podjetjem Medini morebiti povezanih podjetij naj bi temeljile na členu 6 Priloge k Priporočilu 2003/361. Natančneje, na podlagi člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 naj bi ECHA imela namen presoјati podatke dveh partnerskih podjetij podjetja I.C.B. (in sicer podjetij Medini in A.L.O. Immobilien). Za to ECHA navaja, da je uporabila prvi pododstavek odstavka 3 člena 6, ki vsebuje pojasnila glede določitve podatkov partnerskega podjetja povezanega podjetja. Zato naj bi ECHA od tožeče stranke zahtevala predložitev podatkov podjetij A.L.O. Immobilien in Medini ter z njima povezanih podjetij (in sicer podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes). Ta zahteva naj bi bila poleg tega v skladu z besedilom člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, ki – v nasprotju s tem, kar je določeno za samostojna podjetja – ne določa, da se podatki podjetij, ki so partnerska podjetjem, povezanim z zadevnim podjetjem, določijo izključno na podlagi računovodskih izkazov teh podjetij. ECHA poudarja, da je izraz „izključno“ povzet v več jezikovnih različicah Priporočila 2003/361. ECHA člen 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 razlaga torej tako, da ji nalaga, da upošteva podatke vseh družb, ki so povezane s partnerskimi podjetji, na katere napotuje navedeni člen. Nasprotna razlaga bi vodila do tega, da bi se status MSP spreminjal glede na to, ali so podjetja, ki so partnerska podjetjem, povezanim z zadevnim podjetjem, vključena ali ne v konsolidirane bilance podjetij, s katerimi so povezane (v obravnavani zadevi gre za podjetje Compagnie d’Investissement des Alpes). Ta razlaga naj bi bila v skladu tudi z merilom stroge razlage, ki bi morala veljati glede Priporočila 2003/361. Prav tako naj bi bila v skladu s Smernicami za opredelitev MSP, natančneje s pojasnilom in prilogami k tem smernicam. ECHA dodaja, da je pojem „skupina podjetij“, kot ga predstavlja tožeča stranka, v nasprotju z določbami Priporočila 2003/361. Pripadnost podjetja skupini naj bi bila odvisna od razmerij tega podjetja z drugimi podjetji in ne od obstoja holdinga. ECHA poudarja, da naj bi v obravnavani zadevi eden od družbenikov in upraviteljev podjetja I.C.B. bil tudi predsednik upravnega odbora tožeče stranke in upravitelj podjetja

A.L.O. Immobilien. Zato naj bi bilo pred odločanjem o statusu tožeče stranke kot MSP nujno analizirati podatke podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes.³³Uvodoma je treba poudariti, da tako Uredba št. 1907/2006, v členu 3, kot Uredba št. 340/2008, v uvodni izjavi 9 in členu 2, kar zadeva opredelitev MSP, napotujeta na Priporočilo 2003/361.³⁴Priporočilo 2003/361 vsebuje prilogo, katere naslov 1 se nanaša na „opredelitev mikro, malih in srednje velikih podjetij, ki jo je sprejela Komisija“. Člen 2 navedenega naslova ima naslov „Število zaposlenih in finančne meje, ki določajo vrsto podjetja“.³⁵V primeru samostojnega podjetja, torej podjetja, ki ni opredeljeno kot „partnersko podjetje“ ali „povezano podjetje“ v smislu člena 3(2) in (3) Priloge k Priporočilu 2003/361, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(1) navedene priloge določijo izključno na podlagi računovodskih izkazov tega podjetja.³⁶V primeru podjetja, ki ima partnerska ali povezana podjetja, se podatki, vključno s številom zaposlenih, v skladu s členom 6(2), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 določijo na podlagi računovodskih izkazov in drugih podatkov podjetja ali, če obstajajo, konsolidiranih računovodskih izkazov podjetja ali konsolidiranih računovodskih izkazov, v katere je bilo podjetje vključeno s konsolidacijo. V skladu s členom 6(2), drugi in tretji pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, je treba k tem podatkom dodati, prvič, podatke partnerskega podjetja (ki je neposredno nad ali pod zadevnim podjetjem), in sicer sorazmerno z odstotnim deležem kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje – in drugič, 100 % podatkov podjetja, ki je neposredno ali posredno povezano z zadevnim podjetjem, če podatki niso bili vključeni v računovodske izkaze že s konsolidacijo.³⁷Za uporabo člena 6(2) Priloge k Priporočilu 2003/361 se na podlagi člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 podatki partnerskih podjetij zadevnega podjetja pridobijo iz računovodskih izkazov in drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo; k tem se doda 100 % podatkov podjetij, ki so povezana s temi partnerskimi podjetji, razen če so bili njihovi podatki že vključeni s konsolidacijo. Podatki podjetij, ki so povezana z zadevnim podjetjem, pa se pridobijo iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če obstajajo. K tem se v skladu s členom 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 sorazmerno dodajo podatki katerega koli možnega partnerskega podjetja tega povezanega podjetja, ki je neposredno nad ali pod njim, razen če so že bili vključeni v konsolidirane računovodske izkaze, in sicer z odstotkom vsaj sorazmernemu odstotku kapitala ali glasovalnih pravic – karkoli je višje.³⁸V obravnavani zadevi je ECHA v izpodbijani odločbi navedla, da tožeča stranka ni predložila informacij v zvezi z „neposrednim partnerskim podjetjem“ Compagnie d'Investissement des Alpes. Zato je ECHA ugotovila, da tožeča stranka ni predložila dokazov, potrebnih za to, da bi se jo štelo za malo podjetje. ³⁹ECHA je glede zahteve po informacijah, ki se nanašajo na Compagnie d'Investissement des Alpes, podrobnejšo obrazložitev podala v elektronskem dopisu z dne 17. julija 2013 in v dopisu SME(2013) 3666 z dne 15. oktobra 2013, priloženem k izpodbijani odločbi.⁴⁰ECHA je v elektronskem dopisu z dne 17. julija 2013 navedla, da je bilo treba podjetje Compagnie d'Investissement des Alpes šteti za partnersko podjetje tožeče stranke, saj je bilo neposredno povezano s podjetjem A.L.O. Immobilien, ki je bilo partnersko podjetje tožeče stranke. Zato je bilo treba po mnenju ECHA podatke podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes upoštevati pri določitvi velikosti tožeče stranke. ECHA je v zvezi s tem uporabila člena 3 in 6 Priloge k Priporočilu 2003/361.⁴¹ECHA je v dopisu z dne 15. oktobra 2013, priloženem k izpodbijani odločbi, poudarila pomen celotnega člena 6 Priloge k Priporočilu 2003/361 v zvezi s podatki podjetij Medini, A.L.O. Immobilien in Compagnie d'Investissement des Alpes. ECHA je najprej – z navajanjem določbe člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 – ugotovila, da uporaba izrazov „neposredno [nad ali pod]“ ni omejevala razmerij na zadevno podjetje. Dalje, ECHA je „poleg tega“ navedla, da so bili podatki podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes zahtevani na podlagi člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, „če so v skladu s tem členom podatki partnerskih podjetij (in sicer podjetji Medini in A.L.O. Immobilien) zadevnega podjetja izhaja[li] iz njihovih računovodskih izkazov in njihovih drugih podatkov, konsolidiranih, če [so obstajali]“, in če „[se je k tem dodalo] 100 % podatkov podjetij, ki so [bila] (in sicer podjetje Compagnie d'Investissement des Alpes) povezana s temi partnerskimi podjetji (in sicer podjetje A.L.O. Immobilien), razen če so bili njihovi podatki iz računovodskih izkazov že vključeni s konsolidacijo“. Nazadnje, ECHA je navedla, da je bilo podjetje Compagnie d'Investissement des Alpes povezano s podjetjem A.L.O. Immobilien – ki je bilo partner podjetja I.C.B., ki je bilo povezano s tožečo stranko – zato je bilo treba podatke „neposredno partnerskega“ podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes upoštevati pri določitvi celotnih

podatkov tožeče stranke. „Zato“ je ECHA tožeči stranki navedla, da je sprejela izpodbijano odločbo, s čimer je potrdila, da tožeča stranka ni upravičena do znižanja pristojbine.⁴² Iz obrazložitve ECHA izhaja, prvič, da je bila pravna podlaga, na katero se je oprla ECHA, ko je od tožeče stranke zahtevala predložitev informacij glede podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes, člen 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, in drugič, da je to, da tožeča stranka ni predložila teh informacij upravičevalo sprejetje izpodbijane odločbe.⁴³ Prvič, v zvezi s tem je treba opozoriti na povezave, ki jih je v času dejanskega stanja tožeča stranka imela z drugimi podjetji in ki jih stranki ne prerokata, kot sta to potrdili na obravnavi. Najprej, tožeča stranka je bila povezana s podjetjem I.C.B., saj je to imelo v lasti večinski delež osnovnega kapitala tožeče stranke. Dalje, podjetje I.C.B. je bilo partner dveh podjetij, podjetij Medini in A.L.O. Immobilien, saj je imelo v lasti več kot 25 %, vendar manj kot 50 % njunega osnovnega kapitala. Nazadnje, podjetje A.L.O. Immobilien je bilo povezano s podjetjem Compagnie d'Investissement des Alpes, ker je zadnje navedeno podjetje imelo v lasti večinski delež osnovnega kapitala in torej a priori večino glasovalnih pravic delničarjev prvega podjetja.⁴⁴ Drugič, poudariti je treba, da ob upoštevanju dejanskega stanja obravnavane zadeve pravna podlaga, ki jo je zatrjevala ECHA, ni omogočala tega, da se od tožeče stranke zahteva informacije glede podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes. Iz člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 namreč jasno izhaja, da se ta določba uporablja za presojo podatkov partnerskih podjetij „zadevnega podjetja“, torej podjetja, ki je predmet obravnave v okviru Priporočila 2003/361 za določitev njegove velikosti. V obravnavani zadevi pa podjetji Medini in A.L.O. Immobilien – v nasprotju s trditvijo ECHA v njenem dopisu z dne 15. oktobra 2014 – nista partnerski podjetji tožeče stranke v smislu člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361. To je ECHA med drugim potrdila na obravnavi. Glede pojma „neposrednega“ partnerskega podjetja, ki ga je ECHA uporabljala v upravnem postopku in pred Splošnim sodiščem, je treba ugotoviti, da ni zajet v Priporočilu 2003/361.⁴⁵ Tretjič, zavrtni je treba razlago izpodbijane odločbe, kot jo je podala ECHA v svojih dopisih, da naj bi imela namen presojati podatke dveh partnerskih podjetij podjetja I.C.B. – in sicer podjetij Medini in A.L.O. Immobilien – na podlagi člena 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 ter naj bi za to uporabila prvi pododstavek odstavka 3 člena 6 navedene priloge, ki vsebuje pojasnila glede določitve podatkov partnerskega podjetja povezanega podjetja. Takšna razlaga je namreč v nasprotju z besedilom dopisa z dne 15. oktobra 2013. Iz tega dopisa po eni strani izhaja, da je ECHA podatke podjetja Compagnie d'Investissement des Alpes zahtevala na podlagi člena 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361, in po drugi, da je ECHA to določbo uporabila v obravnavani zadevi.⁴⁶ Četrtrič, tudi če je bil namen ECHA uporabiti člen 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 – kot to navaja v svojih dopisih – ter se nato v tem okviru sklicevati na prvi pododstavek istega odstavka, to razlogovanje ni jasno in nedvoumno podano v dokumentih, predloženih v razpravah, in nikakor ne bi izpolnjevalo obveznosti obrazložitve, ki jo ima ECHA na podlagi člena 296 PDEU.⁴⁷ Petič in zaradi celostne obravnave, razlage, ki jo je ECHA podala glede določb Priloge k Priporočilu 2003/361, ni mogoče sprejeti. Kot je bilo namreč navedeno zgoraj, člen 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 zadeva le podatke partnerskih podjetij „zadevnega podjetja“. Ta določba ne zadeva partnerskih podjetij podjetja, povezanega z zadevnim podjetjem, ki so navedena v drugem pododstavku člena 6(3) Priloge k Priporočilu 2003/361. Člen 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 torej ne more biti podlaga za določitev podatkov partnerskih podjetij iz drugega pododstavka istega odstavka. To razlago potrjuje dejstvo, da je člen 6(3), prvi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 namenjen – kot jasno izhaja iz njegovega uvodnega dela – „[z]a uporabo odstavka 2“ člena 6 navedene priloge in ne za uporabo člena 6(3), drugi pododstavek te priloge. Poleg tega je treba zavrtni trditev ECHA, ki jo je podala na obravnavi, da je v bistvu izraz „zadevno podjetje“ mogoče razlagati tako, da zajema vsa podjetja, katerih pridobitev podatkov je primerna, in zlasti v obravnavani zadevi podjetje A.L.O. Immobilien. Poleg tega, da ta razlaga ni v skladu s ciljem Priporočila 2003/361, ki je določitev velikosti zadevnega podjetja – in ne velikosti podjetij, ki so v razmerju z njim – bi ta razlaga lahko v določenih primerih vodila do tega, da bi se brez omejitev upoštevalo podatke podjetij, ki so nad ali pod zadevnim podjetjem, kar je ECHA potrdila na obravnavi. Takšna razlaga pa očitno presega besedilo Priporočila 2003/361, katerega namen je upoštevati – znotraj določenih omejitev, izrecno določenih z navedenim priporočilom – podatke drugih podjetij, ki niso podatki zadevnega podjetja.⁴⁸ Druge

trditve, ki jih navaja ECHA, ne morejo omajati tega sklepa.⁴⁹Natančneje, glede uporabe izraza „izključno“ v večini jezikovnih različic člena 6(1) Priloge k Priporočilu 2003/361 in v bistvu – po mnenju ECHA – v italijanski različici navedenega člena, je treba poudariti, da se s tem želi razlikovati med samostojnim podjetjem, pri čemer so edina podlaga njegovi računovodski izkazi, in podjetjem, ki ni samostojno, pri čemer so podlaga njegovi računovodski izkazi in podatki partnerskih ali povezanih podjetij. Odsotnost izraza „izključno“ v členu 6(3), drugi pododstavek, Priloge k Priporočilu 2003/361 torej ne more pomeniti, da bi ECHA lahko neomejeno upoštevala podatke podjetij, ki se nahajajo nad ali pod zadevnim podjetjem.⁵⁰Glede Smernic za opredelitev MSP, ki jih je Komisija objavila na spletu, je treba najprej poudariti, da so bile Smernice, na katere se ECHA sklicuje v svojih dopisih, sprejete po izpodbijani odločbi. Dalje, spomniti je treba, da tako Uredba št. 1907/2006, v členu 3, kot Uredba št. 340/2008, v uvodni izjavi 9 in členu 2, kar zadeva opredelitev MSP, napotujeta na Priporočilo 2003/361 in ne na Smernice za opredelitev MSP. Nazadnje, navedene smernice ne morejo posegati v izraze, uporabljene v Priporočilu 2003/361, zlasti z vidika načela pravne varnosti.⁵¹Glede trditve, ki jo je ECHA podala pred Splošnim sodiščem, da naj bi tožeča stranka pripadala „skupini podjetij“, je treba poleg dejstva, da ECHA ni pojasnila, katera pravna podlaga naj bi ji dovoljevala upoštevanje te morebitne okoliščine v obravnavani zadevi, ugotoviti, da iz elementov, predloženih v razpravah – natančneje iz odločbe SME(2013) 2249, iz elektronskega dopisa z dne 17. julija 2013, iz dopisa z dne 15. oktobra 2013 in iz izpodbijane odločbe – ne izhaja, da je ECHA ta element zatrjevala kot podlago za njeno zahtevo glede podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes.⁵²Glede na vse navedeno je treba ugotoviti, da pravna podlaga, ki jo je v obravnavani zadevi navedla ECHA, ni upravičevala zahteve, naslovljene tožeči stranki glede podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes.⁵³Zato je treba ugoditi prvemu tožbenemu razlogu in izpodbijano odločbo razglasiti za nično. Drugi tožbeni razlog: nezakonitost zavrnitve dodelitve statusa MSP tožeči stranki⁵⁴Tožeča stranka ob upoštevanju trditve, podanih v okviru prvega tožbenega razloga, trdi, da bi ECHA morala upoštevati 100 % njenih lastnih podatkov, 100 % podatkov podjetja I.C.B., 40 % podatkov podjetja Medini in 36,66 % podatkov podjetja A.L.O. Immobilien. Podatki podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes in podatki morebitnih partnerskih podjetij podjetja Medini naj ne bi bili upoštevni za določitev njene velikosti. ECHA naj ji torej ne bi mogla zavrniti statusa MSP zaradi nepredložitve zahtevanih podatkov glede zadnjih navedenih podjetij.⁵⁵ECHA opozarja, da razlaga Priporočila 2003/361, kot jo predlaga tožeča stranka, ni v skladu ne z določbami ne s cilji tega priporočila, prav tako pa ne z navedbami Smernic za opredelitev MSP. Zato naj ECHA ne bi naredila nobene napake s tem, da je ugotovila, da tožeča stranka ni upravičena do statusa MSP, saj ni predložila vseh podatkov, potrebnih za dokaz, da je bila upravičena do znižane pristojbine za registracijo.⁵⁶V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bila nepredložitev informacij glede podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes utemeljitev za izpodbijano odločbo in, natančneje, za to, da je ECHA tožeči stranki zavrnila znižanje pristojbine.⁵⁷Kot pa je bilo ugotovljeno v okviru prvega tožbenega razloga, pravna podlaga, ki jo je navedla ECHA, ni upravičevala zahteve, naslovljene tožeči stranki glede podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes.⁵⁸Zato je ECHA tudi nepravilno ugotovila, da je nepredložitev informacij glede podjetja Compagnie d’Investissement des Alpes v obravnavani zadevi lahko utemeljevala zavrnitev znižanja pristojbine tožeči stranki.⁵⁹Zato je treba ugoditi drugemu tožbenemu razlogu in tudi na tej podlagi izpodbijano odločbo razglasiti za nično. Stroški⁶⁰V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker ECHA v bistvenem delu ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov. Iz teh razlogov je SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat) razsodilo: 1. Odločba Evropske agencije za kemikalije (ECHA) SME(2013) 3665 z dne 15. oktobra 2013 se razglasi za nično. 2. V preostalem se tožba zavrne. 3. ECHA nosi svoje stroške in se ji naloži plačilo stroškov K Chimica Srl.

S. Frimodt Nielsen
F. Dehousse
A. M. Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. septembra 2016. Podpisi